

ПАПЕРОВИК

Газета ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН»

Великий початок нового бізнесу

Довготривалий і масштабний проект із перенесення виробництва крепованого паперу зі Швейцарії до України завершено. У червні друга крепмашина, 2007 року випуску, що обладнана найсучаснішою електронікою та автоматикою, прибула до Малина. У липні завершився її монтаж, до якого було залучено велику кількість фахівців компанії ВАЙДМАНН та сторонні організації, а згодом, за підтримки колег зі Швейцарії, українські фахівці приступили до освоєння процесу виготовлення нового продукту на новій машині. Сьогодні виробництво налаштоване і обидві лінії працюють. Гадаємо, саме час підбивати підсумки. Про те, наскільки особливим був проект із передислокації виробництва крепованого паперу, «Паперовик» запитав у голови правління товариства Андрія Панченка.

— Андрію Васильовичу, чи можна сказати, що проект з перенесення машин для крепування завершений успішно?

— На мою думку, проект реалізований успішно, обидві машини, як і передбачалося, вже перевезені і працюють. Із першою машиною ми практично не мали проблем, з другою були деякі організаційні і технічні складнощі. Тепер наше завдання — випустити новий продукт і забезпечувати ним усіх тих клієнтів, які до цього працювали з Рапперсвілем. Швейцарська сторона поставила жирну крапку — проект реалізовано, а для нас же ця крапка стала великим початком нового бізнесу.

— І все-таки цікаво, які труднощі було долати найважче?

— Вважаю, більш розлого про це може розказати керівник проекту Богдан Залітайло. Я ж можу виділити два моменти. По-перше, дуже важливим було підібрати спеціалістів для реалізації цього проекту, в тому числі і людей, які працюватимуть на машинах, адже йшлося про виробництво фактично унікального продукту, який у світі ніхто не випускає. По-друге, ні ми, ні колеги зі Швейцарії не мали досвіду із перенесення виробництва такого масштабу в Україну. І оскільки не все можна було спрогнозувати наперед, виникали деякі затримки.

— Ви сказали, що такий продукт, як тепер виготовляє товариство, ніхто у світі не виробляє? Певно, йдеться саме про конкретну марку паперу, адже, наскільки мені відомо, у межах корпорації крепований папір виготовляють на одному з американських підприємств?

— У світі виготовляють велику кількість видів крепованого паперу і компанія ВАЙДМАНН конкурує з багатьма підприємствами. Проте саме ці машини, які тепер працюють у нас, виготовляють папір для так званих «бушингів», тобто, високовольтних вводів, частини трансформаторної ізоляції. У цьому сегменті ВАЙДМАНН фактично монополіст на ринках, на яких працює багато років.

— Тобто можна сказати, що наше підприємство отримало не просто машини, а унікальне виробництво...

— Так, нам передали машини, призначені для виготовлення унікальних продуктів. І попри скептичні закиди стосовно «старовинності» однієї з них, 1932 року випуску, що звучали на зборах акціонерів, ці машини успішно працюють — спершу у Швейцарії, а тепер у нас на них виробляють продукт, що користується попитом на ринку. Швейцарська сторона передала нам це виробництво як частину бізнес-проекту, що ґрунтується на значно нижчій собівартості виробництва такого паперу в Україні.

(Початок. Продовження на с. 2.)

Великий початок нового бізнесу

(Продовження. Початок на с. 2.)

— У той же час йдеться про певний рівень довіри — нашому підприємству, людям, зрештою, вам як керівнику...

— Таких підприємств, як малинська паперова фабрика, у ВАЙДМАНН дуже мало. У цьому сенсі не секрет, що Малин не є молодшим братом чи другорядною компанією. Ми рівні серед рівних, адже виготовляємо продукти, аналогічні до тих, що випускають сестринські компанії, і продукти, нетипові для них. Навіть наші папероробні машини унікальні для корпорації, вони зовсім інші, ніж у США та Великобританії. Не дарма ж наше підприємство позиціонується як центр виробництва матеріалів у регіоні Європа-Африка.

Я згоден з тим, що цей проект був викликом — з одного боку, для швейцарської сторони, яка мала вагомі причини для такого кроку. З іншого, для наших працівників, котрі мали довести, що здатні управляти цим обладнанням і забезпечити випуск продукції такої ж якості, як у Рапперсвілі. І ми з цим впоралися.

— Знаю, що виробництво крепованого паперу вже відвідували аудитори споживачів. Якими були їхні відгуки?

— Так, це виробництво вже мало два аудити, заплановано ще два на початку жовтня. Ми очікуємо, що всі наші споживачі захочуть подивитися, яким чином цей проект реалізовано, як забезпечується стабільна якість продукції. Для наших замовників не секрет, що в Україні зараз складна ситуація, з цим були пов'язані їхні перестороги і сумніви стосовно того, чи правильно зробив ВАЙДМАНН, перенісши сюди виробництво. Своєю роботою ми показуємо, що рішення було правильним і сподіваємося

знайти достатньо аргументів, щоби переконати наших замовників, що якість продукції не змінилася. Ми перенесли з Рапперсвіля все виробництво крепованого паперу, всю технологію і сировинні матеріали, усе, крім клімату і ДНК людей, які на них працювали.

— Чи виправдала себе ця інвестиція у короткостроковій перспективі?

— Я гадаю, що так. Розрахунок тут був дуже простий — економія витрат. І якщо порівняти собівартість виготовлення продукції в Україні і Швейцарії, навіть без точних цифр можемо сказати — є велика різниця. Упевнений, за кілька найближчих років проект окупиться і інвестиція себе виправдає.

— Скільки тонн паперу за рік має випускати нове виробництво?

— У Рапперсвілі випускали близько 1500 тонн на рік, деякі клієнти очікують зростання ринку, тому обсяг випуску цього продукту буде приблизно таким же, як був у Швейцарії.

— А чи можна на цих самих машинах виготовляти інші види крепованого паперу?

— Це можливо. Раніше ВАЙДМАНН цього не робив, машини використовували винятково для випуску паперу для бушингів. Однак ніхто нам не забороняє (після того як навчимося його добре і надійно виробляти) експериментувати над створенням інших видів крепованого паперу. Вже маємо певні ідеї стосовно продуктів, які можна виробляти на цих машинах. Наприклад, теоретично ми можемо виготовляти такі ж папери, як і на заводі в Урбані, для ізоляції провідників, і замінити американський папір українським на ринках, що знаходяться на нашій території.

— Андрію Васильовичу, які ще цікаві проекти зараз реалізуються на виробництві?

— У нас багато цікавих проектів. Один із них — модернізація ПРМ-15, це великий проект, на який покладаються великі надії стосовно створення тих видів паперу, які ми не робили, і суттєвого покращення якості інших паперів. Також вже практично завершений прототип машини для виготовлення електроізоляційної стрічки. Це дослідний екземпляр, який був створений ВАЙДМАНН і є лише у нас. Як тільки доведемо його до пуття, можна буде говорити про тиражування цієї розробки на інші заводи компанії.

Крім того, у майбутньому ми плануємо надалі розширяти гаму виробів з паперу і картону, які потрібні для трансформаторобудування, на додаток до тих продуктів, які випускає ДП "ВМІК".

Відбувся аудит страховика

Днями в Малині у рамках планового аудиту з оцінки ризиків побував інженер з ризиків страхової компанії «Zurich» (Швейцарія) Юрг Біркмаєр.

— Наше товариство, як член групи WICOR, залучене до низки програм корпоративного страхування. Зокрема, до страхування вантажів та вантажоперевезень; відповідальності директорів та менеджерів; відповідальності перед третіми сторонами та виробника продукції, а також страхування майна та перерв у діяльності, — розповів менеджер з питань управління ризиками Сергій Дмитренко.

Саме останній вид страхування став приводом для приїзду представника швейцарської страхової компанії, що виступає як перестраховик.

Спільно з генеральним директором WET AG Марселем Суттером він оглянув цехи товариства, а також ДП "ВМІК". Під час аудиту пана Біркмаєра найбільше цікавило все нове, що з'явилося на підприємстві з часу його останнього візиту в 2012 році. Наприклад, обшивка цехів, в якій як утеплювач використано мінеральну вату; система пожежої сигналізації у цеху 6, система пожежогасіння у цеху 5, монтаж котролі відбувся у дні його приїзду. Також він мав змогу пересвідчитися, чи відповідає дійсності опис страхового випадку, що трапився торік, і чи були усунуті виявлені під час минулого приїзду недоліки.

Побачене справило на нього добре враження, адже всі попередні рекомендації фахівця паперовики взяли на озброєння і втілили у життя.

Товариство знову серед кращих підприємств області

Напередодні Дня підприємця, що відзначають першої неділі вересня, в облдержадміністрації відбувся традиційний захід із вшанування кращих суб'єктів підприємництва на Житомирщині.

Втім, цього року організатори вирішили відійти від визначення переможців в усталених номінаціях для малого, середнього і великого бізнесу і започаткували нові. Їх усього три: кращий суб'єкт малого підприємництва, кращий суб'єкт середнього підприємництва і

кращий суб'єкт господарювання публічного сектору економіки. Тим не менше наше товариство вкотре потрапило до когорти нагороджених і було визнано переможцем у номінації «Кращий суб'єкт середнього підприємництва».

Відзнаку, виконану у вигляді статуетки з мапою області, і почесний диплом із рук нового очільника облдержадміністрації Ігоря Гундича отримав заступник голови правління товариства Андрій Костюченко, який взяв участь у заході.

Підтримали культуру й медицину

У Чорноморську (донедавна — Іллічівську) на початку серпня відбувся X Всеукраїнський фестиваль української народної пісні імені Юрія Штельмаха «Серпневий заспів», участь в якому взяло 37 колективів з різних куточків України. Одним із них був народний хор «Ветеран» із Малина, якому товариство оплатило оренду автобуса, аби артисти дісталися Чорноморська.

Цьогоріч організаційний комітет замінив конкурсну програму оглядовою, отож не було ні переможених, ні переможців, і всі учасники поїхали додому із пам'ятними дипломами.

За дорученням учасників хору, після повернення з Чорноморська

до товариства завітав його засновник Микола Бурляй і передав пам'ятні світлини та подяку голові правління Андрію Панченку і спільноті паперовиків: «Бажаємо вам особисто та членам вашого колективу міцного здоров'я, успіхів у житті та праці. Ваше підприємство було і є одним з найкращих підприємств-благодійників хору «Ветеран», що колектив відчуває постійно і високо цінує».

Також цього місяця товариство допомогло придбати для гінекологічного кабінету КЗ «ММРЦПМСД» діотермокоагулятор вартістю близько 22 тисяч гривень.

Будьмо знайомі!

Нещодавно до когорти паперовиків долучилися нові працівники, з-поміж них Віталій Ліснічук, Олександр Трепачов (цех №6) та Володимир Вольвах (цех №5).

Віталій Ліснічук освоює професію пресувальника у картоноробному цеху, переймаючи досвід у старшого колеги Сергія Тетері. Професію непросту і

відповідальну. Окрім обов'язків, які пресувальник виконує безпосередньо на машині він має й інші — стежити за роботою насосів, регулювати засувки подачі пару залежно від програми пресування у тепловпункті та ін. Поки що Віталій більшою придивляється, як це робить наставник і готується до складання іспитів, аби опісля працювати самостійно.

До приходу на фабрику хлопець закінчив Житомирський державний технологічний університет, де паралельно здобув дві вищі освіти (гірничого інженера та економіста), а потім півтора року працював водієм навантажувача у ТОВ «Юнігран».

— Мої однокласники, що працюють на ДП «ВМІК», схвально відгукувалися про роботу в компанії ВАЙДМАНН. Кажуть, тут і зарплату вчасно платять, і є можливість для зростання. Я їм повірив і не шкодую про це, — говорить він.

На дозвіллі Віталій ходить до тренажерної зали, грає у футбол та рибалить — найбільшу свою щуку 6,2 кг зловив на малинському водосховищі.

Новий машиніст підсилив ряди паперовиків у цеху №5. Це Володимир Вольвах, за плечима котрого досвід роботи на асфальтному заводі та папероробному підприємстві (накатником, сушильником та машиністом). Зараз Володимир працює на плоскітковій ПРМ-15 під керівництвом машиніста Олександра Струтинського.

— Коли вперше прийшов на фабрику, був приємно здивований чистотою на те-

риторії та на виробництві, попри те, що людей зустрів небагато, всюди був порядок, — поділився враженнями Володимир. — У в перший же робочий день я отримав спецодяг, спецвзуття та решту засобів індивідуального захисту.

Володимир закінчив малинський лісотехнікум, де здобув спеціальність механіка лісового комплексу, а потім — Житомирський державний технологічний університет і отримав диплом інженера-механіка в галузі машинобудування.

Вільний час присвячує родині — дружині та маленькій донечці Маргаритці, для яких, заручившись підтримкою брата

і батька, будує власний дім. Практично всі види робіт ці працюючі чоловіки виконують власними силами: «Очі бояться, а руки роблять», — каже Володимир.

Олександр Трепачов освоює професію машиніста картоноробної машини під керівництвом досвідченішого колеги Олександра Ковальчука.

— Я народився і виріс в Малині, закінчив Житомирський кооперативний ко-

ледж, а згодом заочно Житомирський агроекологічний університет, де здобув спеціальність менеджера зовнішньоекономічної діяльності, — розповів про себе чоловік.

За плечима в нього досвід роботи у торгівлі (ПРАТ «Нова лінія» в Бучі, де він працював старшим продавцем) та на виробництві (був оператором дробильної машини на склозаводі). Серед захоплень — футбол та психологія, практично опанувати яку йому довелося під час роботи продавцем.

Олександр давно мріяв знайти роботу в рідному місті, аби бути ближчим до дружини та донечки, яка цього року стала першокласницею, та мати більше вільного часу, тож налаштований залишитися на фабриці надовго.

Сподіваємося, йому, як і іншим новим колегам, це вдасться. З починком!

«ПАПЕРОВИК» — газета ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН».
Засновник і видавець — ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН».
Свідоцтво про реєстрацію серії ЖТ №94/471ПР від 17.02.2011.
Адреса видавця та редакції: 11602, м. Малин, вул. Приходька, 66.
Телефони: 6-72-53, 6-72-69, 6-72-22. Е-mail: info.wmpm@wicor.com
Газету набрано і зверстано у редакційному комп'ютерному центрі. Надруковано в друкарні «Віол-друк», м. Київ, пр. Перемоги, 21, оф. 163.
Виходить не рідше одного разу на місяць. Розповсюджується безкоштовно. Наклад 2000 екземплярів.

Редактор ГОРДІН О. І.

Матеріали, надруковані в газеті «ПАПЕРОВИК», не можуть бути відтворені в будь-якій формі без письмового дозволу видавця. Відповідальність за достовірність публікацій несуть автори. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилання на газету — обов'язкове.

© «ПАПЕРОВИК».